सुरभिगन्धि *u.* °न्धिन् wohlriechend, duftig.
सुरभिन् (*Comp.* °भिन्तर) *u.* **सुरभिमन्त्** *dass.*
सुरभिष्ठम (*Superl.*) duftigst, lieblichst.
सुरभिसमय *m.* die Frühlingszeit.
सुरभी कर् wohlriechend machen, durchduften.
सुरमणीय *u.* **सुरम्य** sehr reizend.
सुरयुवति *u.* °योषित् *f.* Götterweib, Apsaras.
सुरराज् *u.* °राज *m.* = **सुरपति**.
सुरर्षि *m.* ein göttlicher Weiser.
सुरलोक *m.* Götterwelt, Himmel.
सुरवधू *u.* °वनिता *f.* = **सुरयुवति**.
सुरश्मि schönstrahlig.
सुरश्रेष्ठ *m.* der Beste unter den Göttern (*Indra, Vishṇu, Çiva u. a.*).
सुरस wohlschmeckend; *f.* **आ** *myth. Frauenn.*
सुरसख *m.* Götterfreund.
सुरसरित् *f.* der Götterstrom (*die Gañgâ*).
सुरसुत *m.* Göttersohn.
सुरसुन्दरी *f.* eine Götterschöne, Apsaras.
सुरस्त्री *f.* = **सुरयुवति**.
सुरा *f.* geistiges Getränk, Branntwein (*rhet. oft* = Wein).
सुराङ्गना *f.* = **सुरयुवति**.
सुराजीविन् vom Branntwein lebend; *m.* Schenkwirth.
सुराति gute Gaben spendend.
सुरांधस् *dass.*, freigebig, wohlhabend.
सुराधिप *m.* der Götterfürst (*Indra*).
सुराध्वज *m.* Schild eines Schenkwirts.
सुराप *m.*, **आ** *u.* **ई** *f.* Branntweintrinker, -trinkerin.
1. **सुरापाण** (*o.* **न**) *m.* = *vor. m.*
2. **सुरापाण** (*o.* **न**) *n.* das Branntweintrinken.
सुरामत्त von Branntwein berauscht.
सुरामूल्य *n.* Trink (*eig.* Branntwein-) geld.*
सुरारि *m.* = **सुरद्विष्**.
सुरालय *m.* Götterwohnung, Himmel *o.* Tempel.
सुरावन्त् mit Branntwein versehen.
सुराष्ट्र gute Herrschaft habend; *m. Landes-, Pl. Volksname.*
सुरासुर *m. Pl.* die Götter und Asuras.
सुरक्त schön prangend.
सुरङ्गा *f.* ein unterirdischer Gang.
1. **सुरुच्** *f.* Glanz, Helle.
2. **सुरुच्** strahlend, hell.
सुरुचिर *dass.*, prächtig, schön.
सुरूप wohlgestalt, schön. *Abstr.* °पता *f.*
सुरूपकृत् Schönes wirkend.
सुरेख schön, hübsch (*eig.* schöne Linien *o.* Umrisse zeigend).
सुरेतस् samenreich.
सुरेन्द्र *m.* der Götterfürst (*Indra*).
सुरेश *u.* °श्वर *m. dass.*, *auch* andere Götter.
सुरोत्तम höchster der Götter.
सुरोमन् schöne Körperhaare habend. *m. N. eines Schlangendämons.*
सुरोष leicht in Zorn geratend.
सुलक्षण Glückszeichen an sich tragend.
सुलक्षित genau untersucht.
सुलभ leicht zu erlangen, häufig vorkommend. *Abstr.* °त्व *n.*
सुलभकोप leicht Zorn fangend.*
सुलभावकाश leicht Eingang findend in (—°).
सुलभेतर schwer (*eig.* anders als leicht) zu erlangen.
सुललित anmutig, lieblich; *n. adv.*
सुलोचन schönäugig.
सुवज्र einen schönen Donnerkeil habend.
सुवदन schön von Angesicht; *f.* **आ** eine Schöne, *N. eines Metrums.*
सुवर्चस् kraftvoll, feurig, herrlich.
सुवर्चस *o.* °सिन् *dass.*
सुवर्ण schönfarbig, golden; *n.* Gold, *m.* (*n.*) ein best. Gewicht Gold.
सुवर्णकर्तर् *u.* °कार *m.* Goldschmied.
सुवर्णमय, *f.* **ई** golden.
1. **सुवर्मन्** *n.* eine gute Rüstung.
2. **सुवर्मन्** gut gerüstet.
सुवर्ष *m.* ein guter Regen; *Adj.* gut regnend.
1. **सुवसन** *n.* schöne Wohnung.
2. **सुवसन** schön gekleidet.
सुवस्त्र *dass.*
सुवाच् *u.* **सुवाचस्** wohlredend.
सुवान्त der gut ausgespieen hat (*Blutegel*).
सुवासस् schön gekleidet, schmuck.
सुवास्तु *f. N. eines Flusses*, *m. Pl. seiner Anwohner.*